

Quartus

esset in fide: alter in veritate. Nec ab eo q̄ ortu su. m̄ ad eterna trāsire possem̄: nisi eterno portū n̄m nobis sociato: ad eternitatē ipsius trajiceremur. Nūc itaq; illuc quodānō secuta est fides n̄ra quo ascendit in quē credim̄: ortus: mo: tu: resuscitat̄: assumpt̄: hor̄ q̄ tuor: duo priora noueram̄ in nobis. Scim̄ em̄ homines 7 ortū 7 mori. Duo aut̄ reliqua id est resuscitari 7 assumi: iuste in nobis futura speram̄ q̄ in illo facta credidim̄. Itaq; i illo q̄ 7 id q̄ ortū erat trāsyt ad eternitatez transiturū ē 7 n̄m: cū fides puenerit ad veritatē. Nā em̄ credentib̄ vt in v̄bo fidei manerent: 7 inde ad veritatē: ac pl̄ ad eternitatē p̄ducta a morte liberarēt: ita loquit̄. **Job. 8** Si m̄a seritis in v̄bo meo: vere discipuli mei eritis. **Ibidē** Et q̄si q̄rerent: q̄ fructu: secut̄ ait. Et cognosceris veritatē. Rursus q̄si dicerēt. Quid p̄dest mortalib̄ veritas? **Ibidē** Veritas inq̄t liberabit vos. Cū: nisi a morte: a corruptione: a mutabilitate: Veritas q̄ppe imortalis: incorrupta: in cōmutabilitas p̄manet. Vera autē immortalitas: vera incorruptibilitas: vera in cōmutabilitas: ipsa est eternitas

De missione filij dei qua in forma sui minor factus ē p̄re: cuz in forma dei p̄ri p̄maneret equalis. **Ca. XIX**

Accedat q̄d missus ē filiū dei: imo v̄bo e ecce q̄d ē missus esse filiū dei: Quocumq; p̄pter faciendā fidē q̄ munda remur ad p̄templandā veritatē in reb̄ ortis ab eternitate platis: 7 ad eternitatē relatis tpaliter gesta sunt: aut testimonia missionis hui⁹ fuerūt: aut ipsa missio filij dei. Sed testimonia quedā venturū p̄nunciauerūt: q̄dam venisse testata sunt. Factuz q̄ppe creaturā q̄ quē facta est oīs creatura: oēm creaturam testē habere optebat. Nisi em̄ multis missis p̄dicaret vnus: nō multis dimissis teneret vn⁹. Et nisi talia eēnt testimonia q̄ paruū magna esse viderent: nō crederet ille ita magn⁹: vt magnos faceret magn⁹: q̄ ad puos missus ē paruus. Incompabiliter em̄ maiora filij dei facta sunt celū 7 terra: 7 oīa q̄ in eis sunt: q̄a oīa p̄ipm facta sunt: q̄ signa 7 portēta que in eis testimoniū pruperūt. Sed tñ hoies vt h̄ magna p̄ eū facta paruū crederēt: illa paruū tanq̄ magna tremuerunt. Cū ḡ venit plenitudo t̄pis: misit de⁹ filiū suū: factū ex muliere factū sub lege: vsq; ad eo paruū vt factū: eorū itaq; missuz q̄ factū. Si ḡ maior mittit minorē: fatemur 7 nos factū minorē: 7 in tñ minorē inquantū factū: 7 intantū factuz inq̄tum

missum. Misit em̄ filiū suū factū ex muliere per quē tamē q̄ facta sunt oīa: nō solū p̄fus. **Ubi. a** factus mitteret: sed p̄fus eēnt oīa: eundem mittēti p̄stetur equalē: quē dicimus missuz minorē. Quō ḡ an̄ istā plenitudine t̄pis: oua eū mitti optebat: priusq; missus esset videri a patrib̄ potuit: cum eis angelica quedā visademōstrarent: q̄si nec iā missus: ac equatē p̄ri videbat. Cū em̄ dicit philippo: a quo vti q̄ sicut a ceteris: 7 ab ip̄is a quib⁹ crucifixus est in carne videbat. Tāto t̄pe vobiscū suzer nō cognouistis me. **Job. 14** philippe q̄ me videt: videt 7 p̄rem: nisi q̄ videbat 7 nō videbat. Uidebat sic missus fact⁹ fuerat: nō videbat sic p̄ eū om̄ia facta erāt. Aut vti etiā illud dicit. **Job. 1** Qui habet mō data mea 7 seruat ea: ipse ē q̄ diligit me: 7 qui diligit me: diliget a p̄re meo. **Job. 14** et ego diligā eū 7 manifestabo ei meipm. Cū esset manifest⁹ an̄ oculos hoīm: nisi q̄ carnē q̄d verbū in plenitudine t̄pis factū erat suscipiendā n̄re fidei porrigebat. Nā aut̄ verbū p̄ q̄d oīa facta erāt purgate p̄ fidē menti cōtemplandū in eternitate seruabat

Non esse contra equalitatē patris 7 filij etia fm̄ coeternā p̄ri diuinitatē intelligat filius missus. **Ca. XX**

Aut fm̄ hoc missus a p̄re filius dicitur: q̄ ille pater est: ille filius: nullo mō impedit vt credamus: eq̄lem patri esse filiū 7 cōsubstantialē 7 coeternū: 7 tamen a patre missum filiū. Nō q̄ ille maior ē: ille minor: sed q̄ ille pater: ille filius. Ille genitor: ille genit⁹. Ille a quo ē qui mittit: ille q̄ est ab eo q̄ mittit. Fili⁹ em̄ a p̄re ē: non p̄ a filio. Scdm̄ hoc iā pōt̄ intelligi: nō tñ ideo dicit missus fili⁹: quia verbū caro factū est: s̄ ideo missus vt verbū caro fieret: 7 p̄sentia cor- **Job. 1** poralē illa q̄ scripta sunt oparet. id est vt non tñ homo missus intelligat q̄d verbū factū ē: sed 7 verbū missuz vt homo fieret: q̄ non fm̄ imparē potestatē vel substantiā vel aliqd q̄d deo p̄ri nō sit equalē missus ē: sed fm̄ id q̄d filius a patre est: nō pater a filio. Verbū enim patris est filius: q̄d 7 sapientia eius dicitur. Quid ḡ mirū si mittit: nō q̄ inequalis ē patri: sed q̄ est manatio quedā claritatis omnī potentis dei sincera. **Sap. 7** Ubi aut̄ q̄d manat: 7 de quo manat vnus eiusdemq; substantie est. Neq; em̄ sicut aqua de foramine terre aut lapidis manat: sed sicut lux de luce. Nāz quod dictū est. **Sap. 7** Candor ē em̄ lucis eterne: quid aliud dictū ē: q̄ lux ē lucis eterne. Candor: q̄ppe

lucis: qđ nisi lux ē? Et ideo coeterna luci: de qua lux est. **M**aluit autē dicere: cādor: lucis: qđ lux lucis: ne obscurior: putaret ista que manar: qđ illa de qua manar. **S**i em̄ audis cādor: ei? eē ista: facilius ē vt p̄ hāc lucere illa: qđ hec min? lucere credat. **S**ed q: cauēdū nō erat ne minor: lux illa putaret q̄ istaz genuit. **H**oc em̄ nullus vnq̄ heretic? ausus ē dicere: nec credendū ē aliq̄e ausuz. **I**lli cogitationi occurrir scriptura q̄ possit videri obscurior: lux ista que manar: qđ illa de q̄ manar. **Q**uā suspitionē tulit cū ait. **C**ādor: ē illi? id ē lucis eterne: atq; ita on̄ dir equalē. **S**i em̄ h̄ minor: ē: obscuritas illi? ē: nō candor: illi? **S**i autē maior: ē nō ex ea manar. **N**ō em̄ vinceret de q̄ genita est. **Q**uia q̄ ex illa manar: non ē maior: qđ illa. **Q**uia x̄o nō obscuritas illi? s̄ candor: illius ē nō est minor: equalis ē ergo. **N**eq; h̄ mouere debet: q: dicta ē manatio quedā claritat: om̄nipotentis dei sincera: tanq̄ ip̄a nō sit omnipotens: s̄ oīpotentis manatio. **M**ox em̄ de illa dicit. **E**t cū sit vna: oīa pōt. **Q**uis ē autē oīpotens: nisi q̄ oīa pōt? **A**b illo itaq; mittit: a quo emanat. **S**ic em̄ τ ab illo perit: q̄ amabat eaz et desiderabat eā. **E**mitte inq̄t illā de sanctis celis tuis: τ mitte illā a sede magnitudis tue vt mecū sit: τ mecū laboret: id ē doceat me laborare ne labore. **L**abores em̄ eius: virtutes sunt. **S**z aliter mittit vt sit cū hoīe: alit̄ missa est vt ip̄a sit hō. **I**n aīas em̄ sc̄tas se trāffert: atq; amicos dei τ p̄phas p̄stituit: sicut etiam implet sc̄ctos angelos τ oīa talib? misterijs agrua p̄ eos opat. **U**m autē venit plenitudo t̄pis missa ē: non vt impletet angelos: nec vt esset angel? nisi inq̄tū p̄siliū p̄ris anūciabat qđ τ ip̄ius erat. **N**ec vt eēt cū hoīb?: aut i hoīminib?. **H**oc em̄ τ antea in p̄rib? τ p̄phetis: sed vt ip̄i verbū caro fieret: id ē hō fieret: in quo futuro reuelato sacramēto etiā eoz sapientia atq; sc̄toꝝ salus eēt: q̄ priusq̄ ip̄e de virgine nascere: de m̄licrib? nati sunt: τ in q̄ facto atq; p̄dicato sal? sit oīm credentiū: sperantiū: diligentiū. **H**oc em̄ magnū pietatis ē sacramentū: qđ manifestū ē in carne: iustificatū ē in spū: appuit angel: p̄dicatū ē in gētib?: creditū ē in mundo: assumptū ē in gl̄ia. **A**b illo q̄ mittit dei x̄bū: cui? ē x̄bū. **A**b illo mittit de q̄ natū ē. **M**ittit q̄ genuit: mittit qđ genitū est. **E**t tūc vnicuiq; mittit: cū a quoq; cognoscit atq; p̄cipit q̄tū cognosci τ p̄cipi pōt p̄ capru vel proficiētis in deū: vel p̄fecte in deo aīe rationali. **I**hō q̄ eo ip̄o qđ de p̄re nat? ē: missus dicitur fili?. **S**z v̄leo q̄ appuit huic mūdo x̄bū caro factū. **U**l̄i dicit. **X**riui a p̄re τ veni i hūc mūdu

Uel eo q̄ ex t̄pe cuiusq; mēte p̄cipit: sic dictū est. **M**itte illā vt mecū sit: τ mecū laboret. **S**ap. 9
Qđ ḡnatū ē ab eterno: eternū ē. **C**ādor: ē em̄ lucis et̄ne. **Q**đ autē mittit ex t̄pe: a quoq; cognoscit. **S**z cū in carne manifestat? ē fili? dei in hūc mūdu missus ē in plenitudine t̄pis: fact? ex seia. **Q**uia em̄ in sapia dei nō poterat mūd? cognoscere p̄ sapiaꝝ deū: qm̄ lux lucz i tenebris: τ tenebre eā nō cōphēderūt: placuit deo p̄stulticiā p̄dicatiōis saluos credentes facere: τ x̄bū caro fieret τ hitaret in nob. **C**ū autē ex t̄pe cuiusq; p̄uect? mēte p̄cipit: mitti qđ dicitur: s̄ nō in hūc mūdu. **N**eq; em̄ sensibiler appetit: i corpeis sensib? p̄fco ē. **Q**uia τ nos fm̄ qđ mēte aliqđ eternū q̄tū possum? capimus: nō in h̄ mūdo sum? **E**t oīm iustoz spūs etiā adhuc in hac carne viuentiū: inq̄tū diuina sapiūt: nō sūt in h̄ mūdo. **S**z p̄ cū ex t̄pe a quoq; cognoscit: nō dicitur missus. **N**ō em̄ habet de q̄ missus sit: aut ex q̄ p̄cedat. **S**apia q̄pe dicit. **E**go ex ore altissimi p̄diui. **E**t de spū sancto dicitur: a p̄re p̄cedit: p̄ x̄o a nullo. **S**icut q̄ p̄ genuit: fili? genit? ē: ita p̄f missit: fili? missus ē. **S**z que admodū q̄ genuit τ q̄ genit? ē: ita τ q̄ misit τ q̄ missus ē vnū sunt: qz p̄f τ fili? vnū sunt. **I**ta etiā spūs sc̄ctus vnū cū eis ē: qz h̄ tria vnū sūt. **S**icut em̄ natū eē ē filio a p̄re eē: ita mitti ē filio cognosci q̄ ab illo sit: τ sic spūs sancto donū dei esse est a patre p̄cedere: ita mitti ē cognosci q̄ ab illo p̄cedat. **N**ec possum? dicere q̄ spūs sanct? τ a filio non p̄cedat. **N**eq; em̄ frustra idē spūs: τ p̄ris τ filij spūs dicitur. **N**ec video qđ aliud significare voluerit: cuz sufflans in faciē discipuloꝝ ait. **A**ccipite spūs sanctū. **N**eq; em̄ flat? ille corpore? cuz sensu corpali tangendi p̄cedēs ex corpe substantia spūs sancti fuit: s̄ demonstratio p̄ cogruā significationē: nō tm̄ a patre: sed a filio p̄cedere spūs sanctū. **Q**uis em̄ dementissim? dixerit: aliū fuisse spūs quē sufflans dedit: τ alium quem post ascensionē suam misit? **U**nus em̄ spūs: est spiritus dei: spiritus patris τ filij: spiritus sanctus qui operatur omnia in om̄ib?. **S**ed q̄ bis datus est: dispensatio certe significationis fuit: de qua suo loco quantuz dominus dederit differemus. **Q**uod ergo dñs ait. **Q**uem ego mittā vobis a patre: ostendit spiritū patris τ filij: qz etiam cū dixisset: quē mittet pater: addidit: in nomine meo: nō tm̄ dicit: quem mittet pater a me: quē admodū dixit: quē ego mittā vobis a patre: videlicet ostēdens q̄ totius diuinitatis: vel si melius dicitur deitatis: p̄cipiū pater est. **Q**ui ergo ex p̄re procedit τ filio: ad eū referat qđ nat? est fili?.

Sap. 7

Ibidē

Ibidē

Ibidē. 9

Ibidē. 7

1. Gal. 4

1. Abi. 3

Job. 16

Sap. 9

Ibidē. 7

1. Abi. 3

Gal. 4

1. Cor. 1

Job. 1

1. Cor. 1

Job. 1

Eccl. 24

Job. 20

1. Cor. 12

Job. 15

Quartus

Job. 7 Et dicit euangelista. Spūs nondū erat datus: qz iesus nō dū erat clarificatus: quō Intel ligit nisi qz certa illa spūs sancti datio vel missio post clarificationē xpī futura erat qualis nūq̄ antea fuerat. Neq̄ enī antea nulla erat sed talis non fuerat. Si enī antea spūs sanctus nō dabat quo impleri pphete locuti sunt: cū ap̄te scriptura dicat: et multis locis ostendat spiri tuisctō eos locutos fuisse: cū et **Jobe** bap tista dictū sit: spūs sancto replebit̄ iā inde ab vte ro m̄is sue: et spūsctō replet̄. **Zacharias** in uenit̄ pater ei: vt de illo talia diceret. Spūs sancto maria: vt talia d̄ d̄no quē gestabat vte ro p̄dicaret. spūsctō **Simeon** et **Anna**: vt ma gnitudinē xpī puili agnosceret. Quō ḡ spūs nō dū erat datus: q̄a iesus nō dū erat clarifi catus: nisi qz illa datio: vel donatio: vel missio spūscti: habitura erat quādā pprietarē suaz in ip̄o aduentu: qualis antea nunq̄ fuit. **Auf** ḡ enī legim̄: linguas quas nō nouerāt homi nes locutos veniēte in se spūsctō: sicut tūc fa ctū est: cū opteret ei aduentū signis sensibi libus demonstrari: vt ostēderet totū orbē terra rū atqz oēs gentes in linguas varijs constitu tas: credituras in xp̄m p̄ donū spūs sancti: vt impleret qd̄ in psalmo canit̄. Nō sunt loque le neqz sermōes quoz nō audiant̄ voces eo rū. In omnē terrā exiit̄ sonus eoz: et in fines orbis terre v̄ba eoz. Verbo itaqz dei ad vni tatē p̄sone copulatus: et quodā mō cōmixtus est hō: cū veniente plenitudine t̄pis missus est in hunc mundū: fact̄ ex femina filius dei vt eēt et filius hoīs p̄pter filios hoīm. Hęc p̄ sonā angelica natura figurare antea potuit vt p̄nunciaret: nō exp̄meret vt ip̄a esset.

De sensibili demonstratiōe spūscti et de co eternitate trinitatis.

Ca. XXI

Matth. 3 Sensibili aut̄ demonstratiōe spūs sancti: siue p̄ columbe spēm: siue per linguas igneas: cū ei subam patri et filio coeternā: pariterqz incōmutabilē sub dita et seruens creatura t̄palib̄ moribus et formis ostēderet: cū ad ei p̄sone vnitatē sicut caro qd̄ v̄bū factū ē nō copularet̄: nō audeo dicere nihil tale factū eē antea. Sed plane si denter dixerim: p̄fem et filii et spūsctm̄ vniū eiusdēqz sube: deū creatorē: trinitatē: om̄ipo tentē inseparabiliter opari: sed ita nō posse per lōge imparē maximeqz corporeā creaturā in sepabiliter demonstrari: sicut p̄ voces n̄as q̄ vtiqz copaliter sonāt: non p̄t pater et fili et spūsctus: nisi suis et p̄p̄ijs interuallis tēpo rū certa separatiōe distinctis: q̄ sue cuiusqz vo cabuli syllabe occupāt nominari. In sua q̄ppe

suba qua sunt tria vnū sunt: pater et filius et spūsctus: nullo t̄pali motu sup̄ omnē creatu rā idipm̄ sine vllis interuallis tempoz vello coz et fil vnū atqz idē ab eternitate in eterni tate: tanq̄ ip̄a eternitas que sine veritate et caritate nō est. In meis autē vocibus separāti sunt pater et filius et spūs sanctus: nec si d̄ici po tuerūt: et in l̄ris visibilib̄ sua separatim locoz spacia tenuerūt. Et quē admodū cū memo riā meam: et intellectū: et voluntatē nomino: singula quidē nomia ad res singulas referū tur: sed tū ab omib̄ trib̄ singula facta sunt. Nullū enī hoz triū nominū est: qd̄ non et me mozia et intellectus et volūtas mea si opata sint. Ita trinitas si opata est: et vocem p̄ris: et carnē filij: et colūbā spūscti: cū ad p̄sonas sin gulas hec singula referant̄. Quā similitudine vtiqz cognoscit̄: inseparabilē in seip̄am trinita tē p̄ visibilis creature spēm separabiliter demō strari: et inseparabilē trinitatis opationē: etiam in singulis esse rebus: q̄ vel ad p̄fem: vel ad filii: vel ad spūsctm̄ demonstrandū pp̄rie p̄ tinere dicūt. Si ergo a me querit̄: quō facte sint: vel voces vel sensibiles forme atqz spēs ante incarnationē verbi dei que hoc futurū p̄figurarent: per angelos eadeū opatur esse respondeo: qd̄ etiā scripturaz sanctaz testi monijs q̄tum existimo satis ostēdi. Si aut̄ querit̄ ip̄a incarnatio quomō facta sit ip̄sum verbū dei: dico carnē factum: id est hōiem fa ctū: nō tamen in hoc qd̄ factū est p̄uerus atqz qz mutati: ita sane factū: vt ibi sit non tantū verbū dei: et hominis caro: sed etiā rōnal̄ ho minis anima: atqz hoc totū et de d̄icat̄ p̄pter deū et hō p̄pter hōiem. Qd̄ si difficile intelli git̄: mēs fide purge: magis magisqz abstinē do a peccatis: et bene opando et orando cum gemitu desiderioz sanctorz: vt p̄ diuinū adiu torium p̄ficiendo: et intelligat: et amet. Si autē querit̄ post incarnationē verbi: quomō facta sit vel vox patris vel species corpora lis qua spūs sanctus demonstratus est: p̄ crea turam quidem facta ista non dubito: s̄ vt ruz tantū modo corporalē atqz sensibilem: an ad hibitu spiritu etiam rationali vel intellectua li. Hoc enī quibusdam placuit appellare: qd̄ greci dicunt: id est intellectuale: non quidē ad vnitatem p̄sone. Quis enim hoc dixerit: vt quicquid illud est creature per quod sonu it vox patris: ita sit deus pater: aut quicquid illud ē creature in quo p̄ columbe speciem vel p̄ igneas linguas spiritus sanctus demonstra tus est: ita sit spūs sanctus: sicut est dei fili hō ille qui d̄ virgine factus est: sed tantū mō ad

Job. 1

Act. 13

Libe

ministerium pagende significationis: sic oportet
 uisse de^o iudicauit: an aliqd aliud intelligen
 du sit: inuenire difficile e: et temere affirmare
 no expedir. Quod tm ista sine ronali vel intel
 lectuali creatura potuerit fieri: non uideo.
 Neq; adhuc loc^o e explicare: cur ita sentiam
 qtu vires dñs dederit. Prius em sut discuti
 enda et resellenda hereticoꝝ argumeta: q non
 ex diuinis libris: sed ex rationib⁹ suis pferut
 quib⁹ se uehemeter cogere arbitrant testio
 nia scpturaz q de pfe et filio et spu scro sut: ita
 ee intelligeda vt ipi volut. Nunc aut no io mi
 noꝝ filiu qz missus e a pfe: nec ideo minoꝝ
 spu scru qz et pf eu misit et fili⁹: sufficiter q
 tu arbitroꝝ demonstratu e. Siue em ppter vi
 sibile creatura: siue poti⁹ ppter pncipij com
 datione: no ppter ineqlitate vel imparitate
 vel dissimilitudine substantie in scpturis hec posi
 ta intelligunt: qz etiā si uoluisset de⁹ pf sub
 lecta creatura uisibiliter appere: absurdissi
 me tm aut a filio que genuit: aut spu scro q de
 illo pcedit: missus diceret. Iste igit sit huius
 volumis mod⁹: deinceps in ceteris adiuuan
 te dño: illa hereticoꝝ uerfutissima argumeta
 qualia sint: et que admodum redarguantur
 uidebimus.

Explicit liber quartus

Incipiunt capitula libri quinti

- i **Q**uod modeste ac sobrie debz hō cui eti
 am sue mentis natura explicabilis
 est de dei substantia cogitare.
- ii **D**e incommutabili eētia qd sol⁹ ds e
- iii **C**ontra arrianoꝝ argumētationē an i
 deo unigeniti et geniti appellatō s
 substantiarū indicet diuersitatem
- iiii **D**e accidentib⁹: siue sepabilib⁹: siue
 inseparabilibus q in deo: quia mutabi
 lis non est. ee no possunt.
- v **Q**ue in deo ad aliqd dicunt: no fm
 substantia dici: nec tm esse accidentia:
 sed relatiua incommutabilia
- vi **A**n igenit⁹ qd pf d: possit inf illa ac
 cipi q ad seipm et subalif dicuntur.
- vii **Q**uid in quibusq; locutionib⁹ uale
 at negatiua pricula q aliqd non qd
 sit sed quid no sit ostēdit.
- viii **Q**uod in trinitate deitatis quicqd ad se
 dicit: vna queq; psona indifferens
 atq; comune sit: et vna significet at
 q; eandem substantiam.
- ix **Q**ua necessitate tres psona in trinitate
 dicuntur.

- x **D**e vā magnitudine cui⁹ picipatiōe
 magna sunt: quecuq; sunt magna.
- xi **R**elatiue non substantia liter dici quic
 qd vel pater: aut filius: aut spu scru
 ctus pprie nominat.
- xii **D**e relatiuis que referri ad inuicem
 nequeunt: cu tamē relatiua sint
- xiii **T**rinatē deū nō tria pncipia: s vnū
 esse pncipiū: qz et pater: et filius: et
 spiritus sanct⁹: vnus creator: e: sicut
 vnus deus est.
- xiiii **Q**uod in trinitate tpf ad filiū pncipiū
 sit: et pater et filius ad spu sanctum.
- xv **Q**uod in spu sancto etiaz anteq; dare
 possit doni nomē intelligi: vt ei sem
 per nō aliō fuerit donū ee qz ipm ee
- xvi **D**e appellationib⁹ relatiuis: q non ad
 deū: sed ad creaturā referenda sūt:
 qm deo nihil accidit

Incipit liber quintus.

Q^{uod} modeste ac sobrie debet hō cui etiam
 sue mentis natura inexplicabilis e: de dei sub
 stantia cogitare. Ca. I

Inciā exordiens ea dicere q
 dici vt cogitant vl ab homie
 aliq vl certe a nob no oino pos
 sunt: quis et ipa nra cogitatio
 cu de dei trinitate cogitam⁹:
 loqe se illi de quo cogitat: imparē sentiat: ne
 qz vt e eū capiat: s vt scptū e: etiā a rāris quā
 tus paul⁹ apls h erat: p speculū et i enigmatē
 videat. Primū ab ipō dño nro de q sp cogita
 re debem⁹: et de q digne cogitare nō possum⁹
 cui laudādo reddenda est omī tpe bndictio:
 et cui enūciādo nulla cōpetit dictio: et adiuto
 riū ad intelligēda atq; explicāda q intendo:
 veniā pcor sicuti offendo. Demoz sum em:
 nō solū volūtatis: verū etiā infirmitatis mee
 Ab his etiā q ista lecturi sunt: vt ignoscāt pe
 to: vbi me magis voluisse q potuisse dicere
 aduerterint: qd vel ipi meli⁹ intelligūt: vl p
 pter mei eloquiū difficultatē nō intelligūt: si
 cut ego eis ignosco vbi ppter suā tarditatē
 intelligere nō pnt. Facili⁹ em nobis inuicez
 ignoscim⁹: si nouerim⁹: aut certe credēdo fir
 mū tenuerim⁹: ea q de natura incommutabili
 et inuisibili: sūmeq; viuēte ac sibi sufficite di
 cunt non ex cōsuetudine uisibiliū atq; muta
 biliū et mortaliūz vel egenaz rerū esse meti
 enda. Sed cū in his etiā q nostris corpalibus
 adiacent sensib⁹: vel q nos ipi in interiorē ho
 mine sumus: sciētia cōmpēhendendis laborez

1. Cor. 1